

**NIKO VANNASMAAN
INSTALLAATIO
Helsingin Annankadun kappelissa
13.02.2005**

Kristukselle rakas seurakunta! Apostoli Paavali kirjoittaa nuorelle työtoverilleen, Timoteukselle:

Pyri osoittautumaan Jumalalle semmoiseksi, joka koetukset kestää, työntekijäksi, joka ei työtään häpeä, joka oikein jakelee totuuden sanaa. ... Mutta Herran palvelijan ei sovi riidellä, vaan hänen tulee olla lempeä kaikkia kohtaan, kyetä opettamaan ja pahaa kärsimään; hänen tulee sävyisästi ojentaa vastustelijoita; ehkäpä Jumala antaa heille mielenmuutoksen, niin että tulevat tuntemaan totuuden. (2Tm 2:15, 24,25.)

Olemme Jumalan ja kirkkohistorian ihmeitten äärellä. Jumala on tehnyt viimepäivinä mahdolliseksi sellaista, mikä vielä muutama kuukausi sitten näytti mahdottomalta. Apostoliseen uskoon pitäytyvä teologian maisteri Niko Vannasmaa on saanut pappisvihkimyksen ja asetetaan tänään Suomen Luther-säätiön ja Markuksen jumalanpalvelusyhteisön palvelukseen.

Seuraavassa muutama ajatus kuulemamme tekstin pohjalta sekä nyt tehtävään asetettavalle veljellemme Niko Vannasmaalle että seurakunnalle, jota hän tulee palvelemaan.

1. Niko Vannasmaalle

Kuulemamme Paavalin teksti sisältää yllättävän monta sellaista asiaa, jotka sopivat hyvin Niko Vannasmaahan ja siihen työhön, johon hänet tänään asetetaan.

1.1. Niko Vannasmaa, sinun kutsumustasi on **koeteltu**. Olet vienyt kuitenkin sisukkaasti opintosi päätökseen tietämättä, voitko koskaan saada mistään papin virkaa.

1.2. Tinkimätön **totuuden sanassa** pysyminen johti sinut hakemaan pappisvihkimyksen viikko sitten Ruotsin lähetyshiippakunnan vasta virkaan asetetulta piispalta, Arne Olssonilta. Kun Oulun juna lakkasi kulkemasta, olit ensimmäinen Ruotsin koneen matkustaja. Näin olet tehnyt skandinaavista kirkkohistoriaa.

Totuuden tähden olet päätenyt paavalilaiseen ratkaisuun myös siinä, että sinulla on oma teltantekijäammattisi, jota et ainakaan tässä vaiheessa aio jättää.

1.3. Sinä olet **Herran palvelija** saattaaksesi iankaikkiseen elämään ne, joiden keskuuteen Kristus on sinut kutsunut työtä tekemään.

1.4. Tekstimme sanojen tavoin sinun luontovarustuksessasi yhdistyvät **tinkimätön totuudellisuus ja lempeä sovinnollisuus**, niin vaikeasti yhteen sovittavilta kuin kyseiset ominaisuudet tuntuvatkin.

1.5. Seurakunnan paimenena toimiminen edellyttää monipuolista armolahjavarustusta, mutta aivan erityisesti **opettamisen armolahjaa**. Siksi siinä työssä ei tulla valmiiksi koskaan.

On rohkaisevaa, että Suuri Työnantajamme tietää tämän työn vaativuuden ja työntekijöittensä keskeneräisyyden. Se näkyy suorastaan korostetusti myös Paavalin tekstissä, sillä sehän alkaa sanoilla: **”Pyri osoittautumaan Jumalalle semmoiseksi...”** Jos ihminen on saavuttanut jonkin päämäärän, hänen ei tarvitse siihen enää pyrkiä. Niko Vannasmaa, Suuri Työnantajasi tietää, että sinä et – enempää kuin minäkään – täytä näitä mittoja, mutta Hyvä Paimen esikuvanamme me pyrimme Jumalan avulla oppimaan ja kasvamaan, jotta meistä tulisi entistä käyttökelpoisempia Suuren Työnantajamme elopellolla. Jumalan armo ja sen varassa työskenteleminen tekee meille mahdolliseksi suorittaa kutsumusta, jonka olemme Jumalalta saaneet.

2. Seurakunnalle

Sitten sana seurakunnalle: Perkele vihaa eniten niitä, jotka ovat hänen suunnitelmilleen kaikkein vaarallisimpia. Sen tähden Jumalan valtakunnan työntekijät sekä kotimaassa että lähetyskentillä ja aivan erityisesti ne heistä, jotka tahtovat pitäytyä Raamattuun sellaisena kuin se on meille annettu, tarvitsevat seurakunnan vankkumattoman tuen.

Luther-säätiö ja sen työntekijät eivät jää Perkeleeltä huomaamatta ja toimenpiteitä vaille. Sen tähden, Kristuksen ystävät, sijoittakaa Niko Vannasmaa ja hänen vaimonsa Päivi päivittäiseen esirukouslistaanne.

Ja ystävät, auttaakseni teitä kestävyYTEEN esirukouksissanne, kerron kaksi esimerkkiä, toisen Raamatusta ja toisen lähetystyöstä Etiopiasta. Luukas kertoo Apostolien teoissa näin:

Siihen aikaan kuningas Herodes otatti muutamia seurakunnan jäseniä kiinni kiduttaaksensa heitä. Ja hän mestautti miekalla Jaakobin, Johanneksen veljen. Ja kun hän näki sen olevan juutalaisille mieleen, niin hän sen lisäksi vangitutti Pietarinkin... Ja otettuaan hänet kiinni hän pani hänet vankeuteen ja jätti neljän nelimiehisen sotilasvartioston vartioitavaksi, aikoen pääsiäisen jälkeen asettaa hänet kansan eteen. Niin pidettiin siis Pietaria vankeudessa; mutta **seurakunta rukoi lakkaamatta Jumalaa hänen edestänsä.** Ja yöllä sitä päivää vasten, jona Herodeksella oli aikomus viedä hänet oikeuden eteen, Pietari nukkui kahden sotamiehen välissä, sidottuna kaksilla kahleilla; ja vartijat vartioitsivat oven edessä vankilaa. Ja katso, hänen edessään seisoi Herran enkeli, ja huoneessa loisti valo, ja enkeli sysäsi Pietaria kylkeen ja herätti hänet sanoen: "Nouse nopeasti!" Ja **kahleet putosivat hänen käsistään.** Ja enkeli sanoi hänelle: "Vyötä itsesi ja sido paula-anturat jalkaasi." Ja hän teki niin. Vielä enkeli sanoi hänelle: "Heitä vaippa yllesi ja seuraa minua." Ja Pietari lähti ja seurasi häntä, mutta ei tiennyt, että se, mikä enkelin vaikutuksesta tapahtui, oli totta, vaan luuli näkevänsä näyn. Ja he kulkivat läpi ensimmäisen vartion ja toisen ja tulivat rautaportille, joka vei kaupunkiin. **Se aukeni heille itsestään,** ja he menivät ulos ja kulkivat eteenpäin muutamaa katua; ja yhtäkkiä enkeli erkani hänestä. Kun Pietari tointui, sanoi hän: "Nyt minä **totisesti tiedän,** että Herra on **lähettänyt enkelinsä ja pelastanut minut Herodeksen käsistä ja kaikesta, mitä Juudan kansa odotti."** (Apt 12:1–11.)

On mahdollista, että ymmärrän tekstin väärin, mutta kuulemamme Raamatun kohdan toisessa jakeessa sanotaan: "Ja hän (Herodes) mestautti miekalla Jaakobin, Johanneksen veljen.

Pääsikö tämä tapahtumaan siksi, että Jaakobin kohdalla ei mainita mitään seurakunnan esirukouksista. Ja vastaavasti: Pelastuiko Pietari siksi, että ”seurakunta rukoili lakkaamatta Jumalaa hänen edestänsä”. – Sitten se esimerkki Etiopiasta:

Norjalainen lähetyskentän esimies Magnus Mageröi kertoi minulle aikoinaan Etiopiassa, että he ovat kymmenien vuosien aikana oppineet etiopialaisen pakanuuden keskellä, että Pimeyden ruhtinas on voimaton **Isä meidän rukouksen** ja **apostolisen uskontunnustuksen** edessä. Sen tähden he ovat tehneet jo ammoin päätöksen, että jokainen perheen isä – samoin yksinäinen lähetti – on velvollinen huolehtimaan siitä, että aamiaisen yhteydessä rukoillaan yhteen ääneen Isä meidän -rukous ja tunnustetaan apostolinen uskontunnustus. – Emmekö mekin voisi sekä yksityisinä että perheinä tehdä tästä lähtien samoin?!

Aamen.